

[Connie Hedegaard]

Christiania er et skoleeksempel på, hvor uoverskuelige problemer man kommer ind i, når politikere ikke i tide erkender deres ansvar og løser de opgaver, de bør. Jo længere tid der går, des mere håbløst bliver det nemlig at finde en for samfundet tilfredsstillende løsning på Christianiaproblemet.

Det konservative folkeparti synes, det er helt naturligt og positivt, at der i vores samfund eksperimenteres med mange forskellige måder at indrette sig på. Blot er det indlysende, at de forskellige eksperimenter må rette sig efter de for det øvrige samfund gældende love, og vi synes, det er beskæmmende, hvis stadig flere politikere langsomt accepterer Christiania, blot fordi det har ligget så længe, hvor det ligger. Det konservative folkeparti vil aldrig kunne acceptere denne indstilling, fordi Christiania, uanset hvordan man vender og drejer det, i sin grundvold er skabt på et uacceptabelt og ulovligt fundament.

Men da folketingets flertal jo altså ikke er enig heri, har den siddende regering overtaget flertallets dagsorden fra den 16. marts 1982, hvilket den så naturligt nok må forsøge at få det bedste ud af. I den forbindelse vil jeg gerne udtrykke håb om, at også Københavns kommune nu vil bidrage lidt mere engageret til at finde en fremtidig løsning.

Det konservative folkeparti håber, at der nu på ny vil komme gang i drøftelserne i embedsmandsudvalget, sådan som forsvarsministeren lovede det i sit indlæg, og vi håber, at forsvarsministeren vil have mere held end sin forgænger til at opnå konkrete resultater.

Med rette har størstedelen af den danske befolkning og i øvrigt også befolkningerne i de nordiske lande, specielt befolkningerne ude i de lokale områder, en forventning om, at der snarest muligt findes en løsning på Christianiaproblemet. Af de samme grunde, som forsvarsministeren nævnte i sit indlæg, mener heller ikke det konservative folkeparti, at det foreliggende forslag er anvendeligt hertil, hvorfor jeg med henvisning til ministerens kommentarer skal afvise forslaget.

Imidlertid vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, om de virkelig med det foreliggende forslag – og her retter jeg især spørgsmålet til de radikale – mener at kunne opnå en tilfredsstillende løsning på Christianiaproblemet. F.eks. tager det forslag jo ikke særlig

meget sigte på at lovliggøre forholdene derude, bortset fra at værtshusebevillingerne nævnes.

Uanset hvilken sympati man muligvis har for nogle af de aktiviteter, der foregår på området, og uanset hvilken forståelse man fra forslagsstillerens side måtte have for nogle af de mere idealistisk indstillede beboere på området, burde al sympati dog strande på det faktum, at landets love daglig overskrides på mange områder derude. Det er således ikke acceptabelt, at den såkaldte fristad f.eks. er det eneste sted i landet, hvor politiet ikke regelmæssigt kan patruljere, simpelt hen fordi man ikke tør, og er politiet endelig nødt til at bevæge sig ud på området, kræver det minimum 22 mand af hensyn til politifolkernes sikkerhed.

Samtidig er det beskæmmende så sent som i dag at høre chefen for uropatruljen konstatere, at den meget opreklamerede kampagne mod hårde stoffer derude ikke synes at have haft andet end en presseeffekt, ligesom politiet må erkende, at der fortsat sker et betydeligt hashsalg på åben gade, uden at politiet griber ind, igen af hensyn til politifolkernes sikkerhed.

Dertil kommer en meget omfattende og desværre stigende almindelig kriminalitet i området samt problemerne i forbindelse med værtshusebevillingerne. Det sidste kan måske synes at være et mindre problem, men det er jo blot ét eksempel på, hvordan almindelige mennesker i det øvrige samfund på tilsvarende områder overholder landets love til mindste detalje og derfor har svært ved at forstå, hvorfor der kan herske særlige forhold på Christiania. Men nu må vi håbe, at der, som forsvarsministeren forventer det, vil ske en afklaring af i hvert fald dette spørgsmål i landsbevillingsnævnet den 23. maj.

Naturligvis vil en istandsættelse af de bevaringsværdige bygninger i sig selv være et positivt skridt, lige så vel som forslagsstillerens målsætning om, at christianitterne selv må afholde de udgifter, der er forbundet med ophold på stedet, burde være indlysende. Men det er jo kun lappeløsninger og en efter konservativ opfattelse alt for let måde at komme over problemerne på Christiania på, problemer, der ikke mindst er alvorlige, fordi de rummer så mange principielle perspektiver.